

**Uwagi Polskiej Koalicji Przemysłowej na Rzecz Opakowań Przyjaznych Środowisku
„Eko-Pak”
w sprawie nowelizacji ustawy o odpadach i innych ustaw**

1. Nowelizacja ustawy o odpadach

W proponowanym nowym art. 21 a proponujemy nowe brzmienie:

21 a) współspalarni odpadów – rozumie się przez to każdą instalację, której głównym celem jest wytwarzanie energii **lub produktów materialnych** spalane są odpady, w której wraz z paliwami spalane są odpady **lub produkty ich przetworzenia** w celu odzyskania zawartej w nich energii, **i/lub substancji i/lub materiałów** lub w celu ich unieszkodliwienia; obejmuje to współspalanie poprzez utlenianie odpadów, jak również inne procesy przekształcania termicznego odpadów, takie jak piroliza, zgazowanie i proces plazmowy, o ile substancje powstające podczas przekształcania są następnie współspalane.

Uzasadnienie

Dodanie słów „lub produktów materialnych” umożliwi zaliczanie w poczet realizacji odzysku współspalania w takich instalacjach, jak:

- cementownie,
- piece wapiennicze,
- cegielnie,

co jak się wydaje, przy braku profesjonalnych spalarni w Polsce, będzie jedną z niewielu możliwości zapewnienia odzysku, problemu sygnalizowanego m.in. przez nasze Stowarzyszenie już wielokrotnie. Jednocześnie, warto zauważyć, że nieprzyjęcie tego zapisu narazi polskich przedsiębiorców na konieczność wniesienia opłat produktowych, a nasze społeczeństwo na potencjalnie wysokie kary za niezrealizowanie obowiązku na poziomie krajowych wynikającego z dyrektywy o opakowaniach i odpadach opakowaniowych.

Dodanie słów „lub produktów ich przetworzenia” ułatwi przedsiębiorcom realizację obowiązku odzysku, gdyż niektóre instalacje, z technologicznego punktu widzenia, aby dokonać współspalania mają wymóg dostarczenia odpadów w określonej, przetworzonej formie (np. w postaci brykietów czy paliw alternatywnych).

Dodanie słów „i/lub substancji i/lub materiałów” doprecyzowuje, iż w przypadku np. spalania w piecach cementowych wykorzystywana jest nie tylko energia powstająca ze spalania danego odpadu, ale również niektóre związki chemiczne zawarte w odpadzie, a poszukiwane przez ten przemysł, ponieważ wchodzi w skład klinkieru. Dodatkowo jest zgodne z definicją odzysku zawartą w ustawie o odpadach.

2. Nowelizacja ustawy o opakowaniach i odpadach opakowaniowych

Nasze wątpliwości budzi propozycja dodania w art. 8 nowego ust. 3, który ma nałożyć obowiązek prowadzenia działań edukacyjnych na przedsiębiorców w zakresie właściwego gospodarowania odpadami opakowaniowymi.

Wątpliwości potęguje również fakt, że w uzasadnieniu do tego ustępu znalazł się zapis odnoszący się do edukacji w zakresie odpowiedniego postępowania odnośnie środków niebezpiecznych, co nie znajduje potwierdzenia w proponowanym zapisie.

Proponujemy całkowite wykreślenie tego zapisu.

Uzasadnienie

- Naszym zdaniem przytoczone w istniejącym art. 8 ust. 2 przepisy noszą ewidentnie znamiona działań edukacyjnych, i choć od 1 maja 2004 znakowanie opakowań jest nieobowiązkowe, większość producentów wprowadzających na rynek opakowane produkty stosuje oznakowanie.
- Art. 3 ust.1 ustawy o obowiązkach przedsiębiorców (...) nakłada na przedsiębiorców „obowiązek zapewnienia odzysku, a w szczególności recyklingu odpadów opakowaniowych i użytkowych”, a nie „edukacji ekologicznej”.
- Ustawa o obowiązkach przedsiębiorców jako jeden z przedmiotów działania organizacji odzysku, którym przedsiębiorcy mogą powierzyć realizację w zakresie recyklingu i odzysku wymienia „edukację ekologiczną”, wobec czego proponowany zapis art. 8 ust. 3 staje się bezzasadny.
- Wspomniana ustawa w art. 29 ust. 5 pkt 2 określa cele (edukacja ekologiczna dotycząca selektywnej zbiórki i recyklingu odpadów opakowaniowych), na jakie powinny być przeznaczone środki z opłat produktowych zgromadzone na rachunku bankowym Narodowego Funduszu.
- Pojęcie działań edukacyjnych jest niezwykle pojemne i w pewnym sensie trudno definiowalne. Nie jest wiadome, kto miałby być grupą docelową takich działań (ogół społeczeństwa, lokalne społeczności, organy administracji samorządowej (którego szczebla?), inni przedsiębiorcy?)
- Nakładanie na przedsiębiorców indywidualnych zadań w zakresie edukacji spowoduje jednostkowo duże obciążenia, przy jednoczesnym braku jakichkolwiek społecznych efektów (działania będą niespójne, nieskoordynowane, rozproszone).
- Wszelkie działania edukacyjne powinny być, aby być efektywnymi, powinny być właściwie koordynowane. Przy tej okazji warto, naszym zdaniem zwrócić uwagę na fakt, że Dyrektywa 12/2004/WE o opakowaniach i odpadach opakowaniowych sugeruje państwom członkowskim „promowanie odpowiednich kampanii w zakresie informowania i świadomości konsumentów”, tj. wspieranie i ich poparcie, co jak się wydaje, jest rolą Ministerstwa Środowiska.

3. Nowelizacja ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach

Popieramy koncepcję dającą możliwość wprowadzenia przez gminy powszechnej opłaty za odbiór odpadów komunalnych, z jednoczesną koniecznością uwzględnienia stosownej analizy efektywności ekonomicznej, ekologicznej i społecznej oraz zachowania równości podmiotów i przejrzystości działań lokalnych i regionalnych organów samorządu terytorialnego.

Postulujemy stosowanie systemów wolnorynkowych, które w sposób naturalny zagwarantują wykonanie obowiązków za rozsądną cenę.

Warszawa, 25 grudnia 2004 r.